

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Under udgivelsen af Øieblikket : 1855-06-29

Citation: Kierkegaard, Søren: "Under udgivelsen af Øieblikket : 1855-06-29", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p551-txt-shoot-n571.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P551:571

Nogle historiske Data betræffende mit Forhold til
Biskop Mynster.

29 Juni.

Hvorledes Sagen stod mellem min Fader og mig
betræffende Mynster, da Fader døde.

Saa døde Fader. Jeg var selv Den, der bragte Mynster
Efterretning. Hans Yttring da stikker besynderligt af
mod at han 6 Aar efter, for at behage mig, endog paa
Prent saa godt kunde huske Fader.

Min Optræden som Forf.

Mynster sendte Reitzel Enten – Eller tilbage, men
forlangte den dog nogen Tid efter.

Frygt og Bæven. Systemet. Mynsters Omtale i
Intelligentsbladene.

Mit Skridt mod Corsaren har vistnok gjort Mynster det
tydeligt, hvor ueensartede vi var.

Afsluttende Efter. Den bragte jeg ham. Det var første
Gang jeg efterat være optraadt som Forf. var hos
ham.

»Vi ere Complementer.« Fra min Side blev sagt: at jeg
var saa uenig med ham som mulig; at det der
beskjeftigede mig var Mindet om min Fader.

Saa gik Aarene hen. Han sendte mig sine Bøger, ligesom jeg mine.

Kun een Gang veed jeg, at han har forsøgt at bruge Fornemhed mod mig. Det var første Gang efter Kjerlighedens Gjerninger. »Var der Noget De vilde?« »Nei, idag ikke, jeg seer De er beskjeftiget« »Ja, saa travlt har jeg da heller ikke.« »Nei, Deres Høiærv. lade mig nu have det til Gode til en anden Gang.«

Indøvelse i Xstd. Hans Yttring per Pauli. Samtalen med ham næste Dag.

Fra den Tid blev Forholdet spændt, skjøndt tilsyneladende Alt uforandret.

Den Linie med Goldschmidt. Min Samtale med ham desangaaende.

Det sidste Aar omtrent saae jeg ham ikke.

Den næst sidste Gang jeg talte med ham noget efter Nytaar, hvor han kom ud i Forværelset og sagde i Personalets Nærværelse at han ikke kunde tale med mig, han havde saa meget at bestille og daarlige Øine.

Den sidste Gang jeg saa talte med ham var hen paa For-Sommeren. Det var en ualmdl. oprømt Samtale, længe; mod Sædvane fulgte han mig heelt ud i Forværelset og talte endnu der med [mig.] Da jeg gik sagde jeg til mig selv »det bliver sidste Gang« og det blev det.

Den eneste Gang jeg ikke har hørt ham prædike var – den sidste Gang; og ikke tilfældigt; thi jeg var i Koltorfs Prædiken.

Angrebene paa ham laae færdige.

Hvorledes det gik til med min Kommen til Kundskab om hans Død.